

Важливим є те, що адміністративні правопорушення в контексті прояву корупційних ознак залишаються дискусійними, оскільки диспозиції статей Глави 13-А КУпАП дублюють положення Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції», тому сьогодні є необхідним урегулювання конфлікту цих законодавчих актів.

Отже, адміністративне корупційне правопорушення має схожість з іншими корупційними правопорушеннями і важливим є внесення до КУпАП змін в частині визначення ознак суб'єкта як спеціального, а також закріплення мотива та мети в якості обов'язкових елементів. Оскільки, суб'єктивна сторона є визначальною у кваліфікації адміністративних корупційних правопорушень та допомагає відмежовувати від суміжних складів правопорушень.

Список використаних джерел :

1. Закон України «Про засади запобігання та протидії корупції». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3206-17>
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення : від 07.12.1984 р. // ВВР Української РСР. – 1984. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/>
3. Материалы 34-й сессии Генеральной Ассамблеи ООН 1979 // Весник МГУ. – М., 1980.
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел]. – К.: ВТФ Перун. 2003. – 1440 с.
5. Nye J. Corruption and political development: a cost-benefit analysis // American Political Science. – 1967. – № 12(61). – P. 417-427.

Реалізація державної політики України щодо попередження та протидії домашньому насильству в умовах євроінтеграції

Галай В.О., доцент кафедри загальноправових дисциплін ННІП НАВС, кандидат юридичних наук

Сьогодні відбувається удосконалення політики та практики протидії домашньому насильству як в економічно розвинених країнах світу, так і в тих, що розвиваються. Це прослідковується у тому, що уряди багатьох країн світу приймають закони, розробляють державні програми, вживають спеціальних заходів, спрямованих на протидію тим формам насильства, які донедавна вважалися приватною справою сім'ї або окремої людини.

За останні роки здійснено певні кроки щодо удосконалення світової політики попередження і протидії домашнього насильства, у тому числі, це стосується і реалізація цих кроків в Україні.

Так, підписана у 2011 році Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами [1] матиме для України позитивні наслідки для реалізації державної політики з протидії насильству, хоча відповідно, таке підписання потребує значного доопрацювання національного законодавства на предмет його відповідності положенням даної Конвенції.

Також, серед останніх важливих документів можна назвати ратифікацію у червні 2012 року Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства [2].

Сьогодні міжнародні заходи у сфері протидії насильства у сім'ї, до яких дотична і Україна, відбуваються у першу чергу в Європі. Це,

зокрема, заслуховування державних доповідей та доповідей неурядових організацій в рамках другого раунду Універсального періодичного огляду з прав людини в Раді ООН з прав людини та вироблення низки рекомендацій щодо поліпшення захисту прав людини в країнах світу і, відповідно, поліпшення розслідування всіх актів насильства щодо жінок та домашнього насильства [3].

Також, участь України у спеціальному Плані Дій Ради Європи на 2011-2014 рр. включає проекти, спрямовані на попередження та боротьбу із насильством у сім'ї.

Зокрема, у 2012 році Кабінетом Міністрів України було схвалено Концепцію Державної цільової соціальної програми підтримки сім'ї до 2016 р., в якій серед іншого відзначається актуальність проблеми насильства в сім'ї, що призводить як до розлучень, так і є однією з передумов поширення злочинності в суспільстві. В Концепції зазначено, що особлива небезпечність насильства в сім'ї полягає в тому, що від нього страждають діти, які потерпають від насильства і спостерігають за його проявами, а у майбутньому – застосовують негативний досвід у власній сім'ї. Насильство в сім'ї є суспільною проблемою, яка повинна розв'язуватися на рівні держави.

Згідно із затвердженою Концепцією Програму підтримки сім'ї до 2016 р. передбачено виконати за трьома напрямками – формування позитивного іміджу сім'ї; формування у молоді свідомого ставлення до шлюбу, народження бажаних дітей; забезпечення соціального супроводження сімей, які опинились у складних життєвих обставинах, та сімей, які перебувають у зоні ризику щодо потрапляння у такі обставини, з метою збереження сім'ї, запобігання вилученню дітей із сім'ї, протидії насильству в сім'ї, надання необхідних соціальних послуг шляхом проведення ефективної превентивної роботи. До впровадження Програми залучені органи державної влади та місцевого самоврядування, громадські організації.

Таким чином, існує необхідність здійснення аналізу міжнародного досвіду щодо попередження та протидії насильству в сім'ї. Вивчення досвіду протидії насильства у сім'ї дозволить Україні виявити кращі практики такої діяльності, запровадити їх у національне законодавство та практику державних правозастосовних органів, недержавних організацій. При взаємодії інститутів держави та громадянського суспільства можливим є викоренення насильства у сім'ї в Україні.

Список використаних джерел:

1. Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами: офіційний переклад [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/convention-violence/convention/Convention%202010%20Ukrainian.pdf>
2. Про ратифікацію Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства: Закон України від 20 червня 2012 року № 4988-VI // Відомості Верховної Ради. – 2013. - № 19-20. - ст.180.
3. Щорічні доповіді про права людини. Права людини в Україні 2012. Доповіді правозахисних організацій // Українська Гельсінська спілка з прав людини [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://helsinki.org.ua/index.php?id=1362662456>